

Лошавини те, кой то преидовать отъ
игры те.

Игри те са лошаво дѣтинско обыкновеніе, а
най паче срамно на стары те человѣцы: Понеже
цѣловупно докарува и стари и млади въ погубле-
ніе. Кой то приминува време то си, играющій
съ книги, или съ други игралца, причинява самъ
въ себе си голѣма вреда, покварува тѣлесно то
си здравіе съ много игры, понеже много иноци и
не става, и душа та си прави марцына, помрачава
душевны те си силы; и припроважда на заточеніе
(сургюнъ), Богопочитаніе то отъ сердце то си
чрезъ неподобны те клѣтвы, и хулы къ Богу. Та-
ка като умали камто себе си, и камто Бога дол-
жности те, мучно може да изопази и камто ближ-
ниаго твоего. Игролюбцы те и за себе и за прія-
тели, и за други человѣцы, и за Бога, мало ся
грыжать. Тіи за да исцѣлять страсти те си, о-
ставатъ безъ нуждно то катадневно препитаніе.
Влекать на безчестіе жены те си, и дщеры те си
залудо иждивяватъ онова злато и сребро, кое то,
можили са да употребятъ за своя полза, или за
отеческо нѣкое добро.

На конецъ игри те иматъ таково естествен-
но свойство да развалить домовете и пріатели те
и сѣкого человѣка. Прочее родители те, кой то
невозбраняватъ чада та си отъ таквия пагубны
игры, юще отъ начало, кога са малки, има да ги
накажи Богъ.